

dawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 302) — Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Art. 3 dekretu z dnia 8 marca 1945 r. o częściowej zmianie prawa o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 54), zmieniony dekretem z dnia 22 października 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 65, poz. 386), otrzymuje brzmienie następujące:

„Na okres do dnia 31 grudnia 1950 r. zawieszają się moc obowiązującą przepisów art. 95 i 96 prawa o ustroju sądów powszechnych — o przedstawianiu przez kolegia administracyjne kandydatów na stanowiska sędziowskie“.

Art. 2. W dekrete z dnia 24 stycznia 1946 r. o przenoszeniu i zwalnianiu notariuszów oraz o powierzaniu pełnienia obowiązków notariuszów sędziom i prokuratorom w okresie przejściowym (Dz. U. R. P. Nr 6, poz. 54), zmienionym dekretem z dnia 22 października 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 65, poz. 386) i ustawą z dnia 18 listopada 1948 r. (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 452), wprowadza się zmiany następujące:

1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 1. W okresie czasu do dnia 31 grudnia 1950 r. Minister Sprawiedliwości może przenieść notariuszów bez ich zgody do innych miejscowości oraz zwalniać z zajmowanych stanowisk“;

2) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Art. 2. W okresie czasu do dnia 31 grudnia 1950 r. Minister Sprawiedliwości może w razie opróżnienia się stanowiska notariusza powierzyć czasowo sędziemu lub prokuratorowi pełnienie obowiązków notariusza“.

Art. 3. Ust. 1 art. 5 dekretu z dnia 22 lutego 1946 r. o rejestracji i przymusowym zatrudnieniu we władzach wymiaru sprawiedliwości osób, mających kwalifikacje do objęcia stanowiska sędziowskiego (Dz. U. R. P. Nr 9, poz. 65), zmieniony dekretem z dnia 3 stycznia 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 5, poz. 21) i dekretem z dnia 22 października 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 65, poz. 386), otrzymuje brzmienie następujące:

„1. Minister Sprawiedliwości może do dnia 31 grudnia 1950 r. w drodze zarządzenia powołać osoby zarejestrowane do pracy we władzach wymiaru sprawiedliwości na okres czasu nie dłuższy niż jeden rok“.

Art. 4. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 5. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Minister Sprawiedliwości: *H. Świątkowski*

437

DEKRET

z dnia 26 października 1949 r.

o ochronie tajemnicy państwowej i służbowej.

W celu zapobieżenia:

- rozpowszechnianiu wiadomości, które ze względu na dobro Polski Ludowej należy zachować w tajemnicy
- przenikaniu tych wiadomości do ośrodków wrogich Polsce Ludowej
- wykorzystywaniu tych wiadomości na szkodę Polski Ludowej

na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 2 lipca 1949 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 302) — Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

R o z d z i a ł I.

Przepisy ogólne.

Art. 1. 1. Tajemnicę państwową stanowią wszelkie wiadomości, dokumenty lub inne przedmioty, które ze względu na obronę, bezpieczeństwo lub ważne interesy gospodarcze bądź polityczne Państwa Polskiego albo

państw zaprzyjaźnionych mogą być udostępnione wyłącznie osobom do tego uprawnionym.

2. Rada Ministrów może w drodze uchwały szczegółowo określić zakres wiadomości, dokumentów lub innych przedmiotów jako stanowiących tajemnicę państwową.

Art. 2. Tajemnicę służbową stanowią wiadomości, dokumenty lub inne przedmioty, które ze względu na dobro służby mogą być udostępnione wyłącznie osobom do tego uprawnionym.

R o z d z i a ł II.

Przepisy karne.

Art. 3. 1. Kto nie będąc do tego uprawniony zbiera, przechowuje, przekazuje, ujawnia lub ogłasza wiadomości, dokumenty lub inne przedmioty, stanowiące tajemnicę państwową,

podlega karze więzienia do lat 10.

2. Jeżeli przestępstwo określone w ust. 1 popełnia urzędnik w odniesieniu do wiadomości, dokumentów lub

innych przedmiotów, do których ma dostęp w związku ze służbą,

podlega karze więzienia.

3. Jeżeli sprawca czynu określonego w ust. 1 lub 2 działa nieumyślnie,

podlega karze więzienia do lat 3 lub aresztu.

Art. 4. 1. Kto nie będąc do tego uprawniony zbiera, przechowuje, przekazuje, ujawnia lub ogłasza wiadomości, dokumenty lub inne przedmioty, stanowiące tajemnicę państwową ze względu na obronę lub bezpieczeństwo Państwa,

podlega karze więzienia.

2. Jeżeli przestępstwo określone w ust. 1 popełnia urzędnik w odniesieniu do wiadomości, dokumentów lub innych przedmiotów, do których ma dostęp w związku ze służbą,

podlega karze więzienia na czas nie krótszy od lat 3.

3. Jeżeli sprawca czynu określonego w ust. 1 lub 2 działa nieumyślnie,

podlega karze więzienia do lat 5.

Art. 5. 1. Kto wykracza przeciwko zarządzeniom władz wydanym dla ochrony tajemnicy państwowej,

podlega karze więzienia do 1 roku lub aresztu.

2. Jeżeli w związku z czynem określonym w ust. 1 doszło lub mogło dojść do ujawnienia tajemnicy państwowej,

sprawca podlega karze więzienia do lat 3 lub aresztu.

3. Jeżeli sprawca czynu określonego w ust. 2 działa nieumyślnie,

podlega karze więzienia do 1 roku lub aresztu.

4. Jeżeli przestępstwo określone w ust. 1, 2 lub 3 popełnia urzędnik w związku ze służbą,

sąd może wymierzyć karę o połowę wyższą od najwyższego wymiaru kary przewidzianego za dane przestępstwo.

Art. 6. 1. Kto wykracza przeciwko zarządzeniom władz wydanym dla ochrony tajemnicy państwowej ze względu na obronę lub bezpieczeństwo Państwa,

podlega karze więzienia do lat 3 lub aresztu.

2. Jeżeli w związku z czynem określonym w ust. 1 doszło lub mogło dojść do ujawnienia tajemnicy państwowej,

sprawca podlega karze więzienia do lat 5.

3. Jeżeli sprawca czynu określonego w ust. 2 działa nieumyślnie,

podlega karze więzienia do lat 2 lub aresztu.

4. Jeżeli przestępstwo określone w ust. 1, 2 lub 3 popełnia urzędnik w związku ze służbą,

sąd może wymierzyć karę o połowę wyższą od najwyższego wymiaru kary przewidzianego za dane przestępstwo.

Art. 7. 1. Urzędnik, który dopuszcza do utraty powierzonych mu dokumentów lub innych przedmiotów,

stanowiących tajemnicę państwową, jeśli to spowodowało lub mogło spowodować ujawnienie tej tajemnicy,

podlega karze więzienia do lat 10.

2. Jeżeli sprawca działa nieumyślnie,

podlega karze więzienia do lat 3 lub aresztu.

Art. 8. 1. Urzędnik, który dopuszcza do utraty powierzonych mu dokumentów lub przedmiotów, stanowiących tajemnicę państwową ze względu na obronę lub bezpieczeństwo Państwa, jeśli to spowodowało lub mogło spowodować ujawnienie tej tajemnicy,

podlega karze więzienia.

2. Jeżeli sprawca działa nieumyślnie,

podlega karze więzienia do lat 5.

Art. 9. 1. Kto nie będąc do tego uprawniony przekazuje, ujawnia lub rozgłasza tajemnicę służbową,

podlega karze więzienia do lat 3 lub aresztu do lat 3.

2. Jeżeli przestępstwo określone w ust. 1 popełnia urzędnik w odniesieniu do tajemnicy służbowej, do której ma dostęp w związku ze służbą,

podlega karze więzienia do lat 5.

3. Jeżeli sprawca czynu określonego w ust. 1 lub 2 działa nieumyślnie,

podlega karze aresztu do lat 2.

Art. 10. 1. Urzędnik, który wykracza przeciwko zarządzeniom władz wydanym dla ochrony tajemnicy służbowej,

podlega karze aresztu do 1 roku.

2. Jeżeli w związku z czynem określonym w ust. 1 doszło lub mogło dojść do ujawnienia tajemnicy służbowej,

sprawca podlega karze więzienia do lat 3 lub aresztu do lat 3.

3. Jeżeli sprawca czynu określonego w ust. 2 działa nieumyślnie,

podlega karze aresztu do 1 roku.

Art. 11. W przypadkach mniejszej wagi sąd może zastosować nadzwyczajne złagodzenie kary.

Art. 12. Odpowiedzialności karnej, przewidzianej dla urzędników, podlegają — oprócz osób, wymienionych w art. 292 kodeksu karnego i w art. 46 dekretu o przestępstwach szczególnie niebezpiecznych w okresie odbudowy Państwa — również członkowie ciał kolegialnych o charakterze publiczno-prawnym, członkowie rad narodowych jakoteż pracownicy i członkowie kolegialnych ciał związków zawodowych oraz organizacji społecznych i politycznych.

R o z d z i a ł III.

Przepisy końcowe.

Art. 13. 1. W sprawach o przestępstwa określone w art. 3 — 8 właściwe są sądy wojskowe.

2. Sądy wojskowe wymierzają karę więzienia w granicach do 15 lat.

3. Przepisy art. 54 kodeksu postępowania karnego oraz art. 55 dekretu o przestępstwach szczególnie niebezpiecznych w okresie odbudowy Państwa stosuje się odpowiednio.

Art. 14. W sprawach o przestępstwa określone w art. 9 i 10 właściwe są sądy apelacyjne.

Art. 15. Państwowe władze naczelne wydadzą zarządzenia, zabezpieczające ochronę tajemnicy państwowej.

Art. 16. Z dniem wejścia w życie niniejszego dekretu tracą moc: art. 289 kodeksu karnego oraz art. 159 i 160 kodeksu karnego Wojska Polskiego.

Art. 17. Wykonanie dekretu porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, Ministrom: Bezpieczeństwa Publicznego, Obrony Narodowej, Sprawiedliwości oraz pozostałym ministrom.

Art. 18. Dekret wchodzi w życie po upływie 10 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Wiceprezes Rady Ministrów: *A. Korzycki*

Wiceprezes Rady Ministrów i Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: *H. Minc*

Minister: *W. Rzymowski*

Minister: *W. Baranowski*

Minister Obrony Narodowej: *M. Zymierski*
Marszałek Polski

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *St. Leszczycki*

Minister Administracji Publicznej: *Wł. Wolski*

Minister Bezpieczeństwa Publicznego: *St. Radkiewicz*

Minister Skarbu: *K. Dąbrowski*

Minister Sprawiedliwości: *H. Świątkowski*

Minister Oświaty: *St. Skrzyszewski*

Minister Górnictwa i Energetyki: *R. Nieszporek*

Kierownik Ministerstwa Przemysłu Ciężkiego:
K. Zemajtis

Minister Przemysłu Lekkiego: *E. Stawiński*

Minister Przemysłu Rolnego i Spożywczego:
B. Rumiński

Minister Handlu Wewnętrznego: *T. Dietrich*

Minister Handlu Zagranicznego: *T. Gede*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Dąb-Kociol*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *K. Rusinek*

Minister Kultury i Sztuki: *S. Dybowski*

Minister Żeglugi: *A. Rapacki*

Minister Leśnictwa: *B. Podedworny*

Minister Komunikacji: *J. Rabanowski*

Minister Poczty i Telegrafów: *W. Szymanowski*

Minister Zdrowia: *T. Michejda*

Minister Budownictwa: *M. Spychalski*

438

DEKRET

z dnia 26 października 1949 r.

o zmianie dekretu z dnia 26 kwietnia 1949 r. o nabywaniu i przekazywaniu nieruchomości niezbędnych dla realizacji narodowych planów gospodarczych.

Na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 2 lipca 1949 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 302) — Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W dekreście z dnia 26 kwietnia 1949 r. o nabywaniu i przekazywaniu nieruchomości niezbędnych dla realizacji narodowych planów gospodarczych

(Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 197) wprowadza się następujące zmiany:

1) W art. 2 wyraz „mianowicie“ zastępuje się wyrazami „w szczególności“.

2) Art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Art. 3. 1. Nieruchomości, stanowiące własność Skarbu Państwa bądź osób prawnych wymienionych w art. 2 lub znajdujące się w ich zarządzie bądź użytkowaniu, niezbędne dla realizacji naro-